F 2027
1025/22.

ALBÍN BRÁF
PAMĚTI
I.

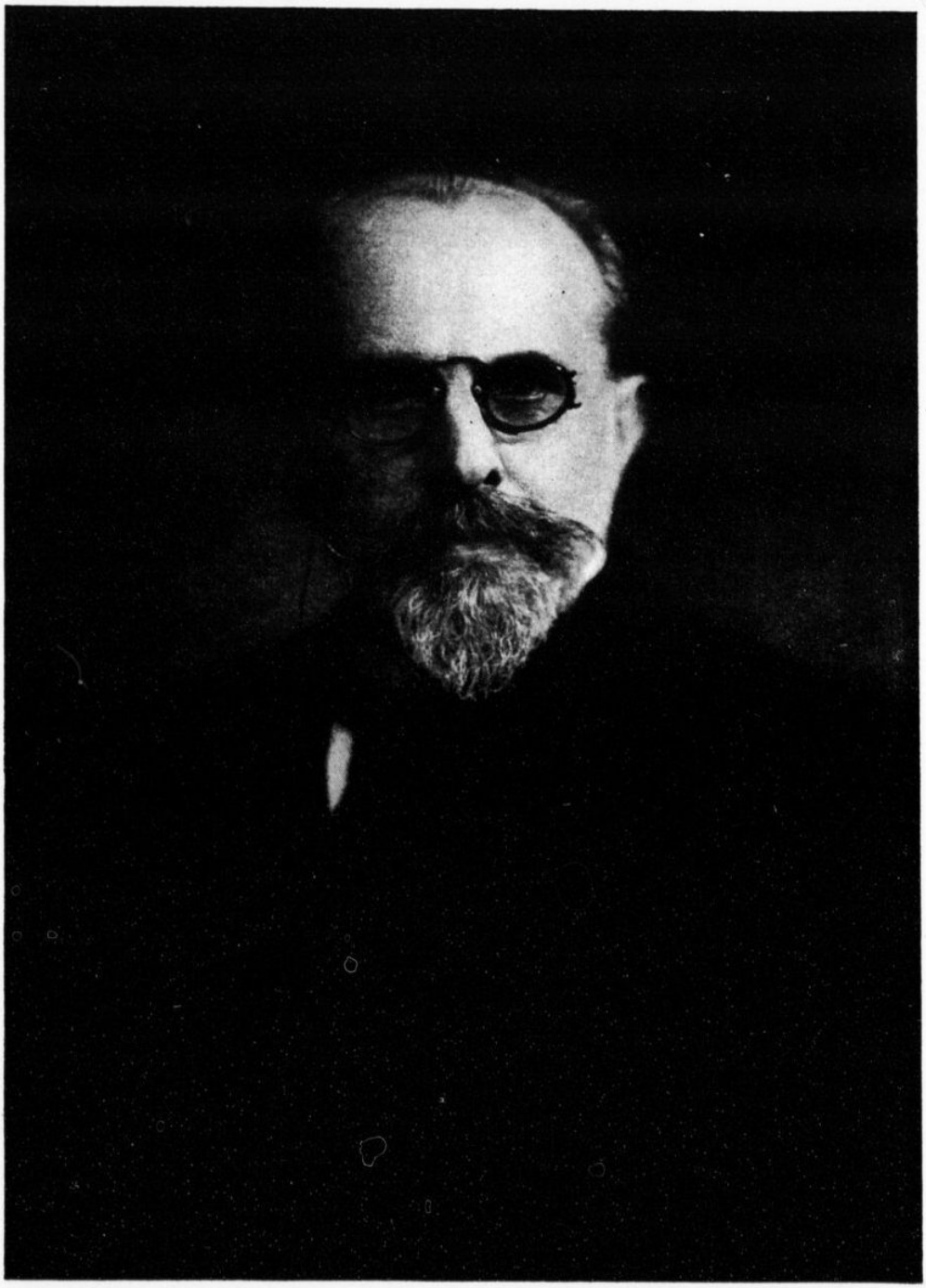
Vydal Prof. Josef Gruber

KNIHOVNA
MINISTERSTVA SOC. PÉČE.

»VESMÍR« NAKLADATELSKÁ A VYDAVATELSKÁ SPOLEČNOST S R.O. V KARLÍNĚ

KNIHOVNA
MINISTERSTVA SOC. PÉČE.

KNIHOVNA
VŠE
KNIHOVNA
VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE
Nám. W. Churchilla 4
130 67 Praha 3 - Žižkov

F 2027
1026/22.

ALBÍN BRÁF

ŽIVOT A DÍLO

DÍL PRVNÍ

PAMĚTI

VYDAL

JOSEF GRUBER

KNIHOVNA
MINISTERSTVA SOC. PÉČE.

»VESMÍR«
NAKLADATELSKÁ A VYDAVATELSKÁ SPOLEČNOST S R. O.
V PRAZE-KARLÍNĚ
1922

Tiskleda

9
32

DĚJINY
POLITIKA
NÁR. HOSPODÁŘSTVÍ

KNIHOVNA
VŠE
KNIHOVNA
VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE
Nám. W. Churchilla 4
130 67 Praha 3 - Žižkov

ZF45/I

TISKEM ALBERTA MALÍŘE NA KRÁL. VINOHRADECH.

Předmluva vydavatelova.

V červenci t. r. bude tomu již deset let, co po dlouhé trýznivé nemoci zemřel v svém zátiší v Roztokách první český universitní učitel národního hospodářství, vychovatel celého pokolení našich pracovníků národohospodářských, vynikající politik strany staročeské a spoluzakladatel četných institucí našeho života kulturního i hospodářského, ministr orby Dr. Albín Bráf.

Přirozeně byla na snadě myšlenka obnoviti opět vydávání jeho pozůstalých spisů, s nímž hned již v roce 1913 uveřejněním trojdílných akademických výkladů Bráfových bylo započato, jehož pokračování však bylo válkou přerušeno.

Za příznivějších nyní poměrů, zejm. i za zvýšeného zájmu české veřejnosti pro vážnou četbu historickou, politickou i národohospodářskou má čestný dluh náš vůči památce Bráfově dojíti konečně splnění.

Za první svazek určeny byly Bráfovy Paměti, v dalších mají souborně býti vydány jeho drobnější, trvale cenné studie, přednášky, kritiky a návrhy, zakončením díla má býti vypsání života a působení Bráfova v českém životě národohospodářském i politickém.

Paměti své psal Bráf v nejkrutější době svého života, u smrtelného lože svého jediného dítěte, devatenáctiletého syna Václava. V sanatoriu Görbersdorfském, v »horoucích mukách«, jaké pociťoval vida »hocha tak neobyčejné intelligence na duchu hynout«, jak mi psal, a kde lékaři již také jeho samého upozorňovali na zevně již se jevící známky nemoci, která jej o čtyři léta později sklátila v hrob, hledal »volné chvíle psáti listy a své vzpomínky«.

Psal mi tehdy, že »je to nesnadno z pouhé paměti, ne že bych neměl skutečnosti jasně na mysli, nýbrž hlavně proto, že se těžko dodržuje chronologický postup. Přes to doufám, že bude leccos zapamatování hodného zachováno, ať už můj další osud jest jakýkoli!« A připsal k tomu: »Vždy

KNIHOVNA
MINISTERSTVA SOC. PÉČE.

jsem tu věc odkládal pro jiné práce.« Dne 9. května 1908 psal mi: »Napsal jsem už hezký kus svých pamětí«, zatím hlavně politických, a totéž opakoval o dvě neděle později, tři dni před smrtí synovou. Z té doby pocházejí také jeho náčrtky k sepsání jeho vzpomínek rodinných a jinošských, k nimž však nedošlo.

»Paměti« Bráf později přehlížel, místy doplňoval a některé původně ostřejší obraty uhlazoval. Na obalu některých částí poznamenal: »neuveřejňovat před rokem 1915«; jsou to části: čtvrtá »Lefaivrova nabídka«, pátá »Vídeňské punktace«, šestá »Tajná konference vídeňská u hraběte Thuna«, sedmá »Badeni a Thun«.

Po znovuzřízení našeho státu byly — zvláště také v pokrevním příbuzenstvu Bráfově — projevovány pochybnosti, zdali po úplném převratu našich poměrů státoprávních jest uveřejnění Bráfových Pamětí ještě časové a žádoucí a zdali by zvláště vzhledem k památce Bráfově alespoň kapitola třetí o stycích jeho s nynějším presidentem republiky T. G. Masarykem — jejíž uveřejnění za pobytu Masarykova v cizině bylo pochopitelně vyloučeno a která nyní opět vývojem docela již byla předstižena — neměla býti zcela nebo zčásti vynechána.

Byv v polovici dubna 1919 pozván z jisté příčiny k presidentu Masarykovi, zmínil jsem se mu v hovoru též o Pamětech Bráfových i o námitkách proti jejich uveřejnění, zvláště i vzhledem k jeho osobě, vznášených. President Masaryk ihned, aniž Paměti ještě viděl, bez nejmenších rozpaků nebo úvah prohlásil naprostý souhlas s uveřejněním Pamětí, a sice v nezkráceném rozsahu bez jakýchkoli změn, a když jsem mu pak počátkem května 1919 poslal k nahlédnutí originál kapitoly k němu se vztahující, vrátil mi jej s tímto dopisem, jejž s dodatečným jeho svolením otiskuji (několik posledních řádků týká se jiných záležitostí):

»Dne 6. VI. 1919.

Pane professore Grubře,

vracím rkp. Bráfův s díky. Po mém soudu měly by Paměti být uveřejněny, ovšem celé jak jsou; to vyžaduje pieta k zesnulému. Namítáte, že jsou předstiženy vývojem, jaksi antikvitou; ano, ale mají cenu jako výraz Bráfovy osobnosti, obsahují dost detailů obecně zajímavých a celková tendence a pojetí charakterisuje právě vynikajícího českého — staročeského — politika.